

7 Darów Ducha Świętego

Jak rozumieć, co oznaczają poszczególne Dary Ducha św., skoro wydaje się, że nieraz nie różnią się od siebie, jak np. Dar Mądrości, Rozumu, Umiejętności?

W oparciu o katechezy ks. Mieczysława Wołoszyna można to lepiej zrozumieć.

Dary Ducha św. układają się w pary, wzajemnie się uzupełniają, są dla siebie komplementarne:

Dar Mądrości ----- Dar Rozumu
Dar Rady ----- Dar Męstwa
Dar Umiejętności ----- Dar Pobożności
Dar Bojaźni Bożej – z tego Daru wypływają wszystkie inne

Każdy Dar Ducha św. zderza się z jakąś przypowieścią.

Dar Mądrości – wybierać mądrze tzn. zgodnie z ewangelią, nie gubiąc miłości. Z tym Darem wiąże się przypowieść o siewcy (Mt 13,1-39). Są różne możliwości, gdzie padnie ziarno. Jeśli wybierzemy żyzną glebę, to ziarno będzie wzrastać.

Dar Rozumu – by wybrać mądrze, musimy uporządkować emocje. Musimy zmagać się z niedobrymi emocjami, jak nienawiść, egoizm, zazdrość, a nade wszystko z najtrudniejszą emocją – z pychą. W przypowieści o sieci (Mt 13,47-52) wydobywa się równocześnie dobre i złe ryby (emocje). Po wydobyciu musimy odrzucić te złe, by uspokoić nasze wnętrze.

Dar Rady – Duch św. daje nam światło wewnętrzne, by postępować wg Jego oczekiwań. Wyciszając się w modlitwie nadśluchujemy Jego rady. Czasami zdarza nam się wewnętrzna iskra – pierwsza myśl, której nie powinniśmy lekceważyć, bo może pochodzić od Ducha św. Rozpoznać można Jego sygnał wtedy, gdy mamy propozycję, by zło dobrem zwyciężać. W przypowieści o chwacie (Mt 13,14-30) jest mowa o tym, że istnieje zło – chwast, który zasiewa nieprzyjaciel, Nie niszczymy chwastu, pozostawiając jego ocenę Bogu na końcu żniwa

Dar Męstwa – Współpracuje z Darem Rady. By nie dać się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężać, potrzeba umieć przyjąć swoją trudną historię, niepowodzenie, cierpienie, a do tego potrzeba Męstwa. Z przyjętego cierpienia, bez buntu, z cierpliwością – wydobywa się Dobro. Najbardziej przekonującym przykładem Męstwa jest Krzyż Jezusa Chrystusa, który przyniósł zbawienie całej ludzkości. Z Darem tym wiąże się przypowieść o perle (Mt 13,44-46). Perła powstaje, gdy dostający się okruch pod skorupę specjalnego gatunku małży, sprawiając jej ból, obrasta wydzieliną tworząc piękną perłę. Chrystus, cierpiąc na krzyżu, oddał wszystko, co miał, by kupić zbawienie człowieka jako najpiękniejszą perłę.

Dar Umiejętności – jest to dar zjednywania ludzi dla Chrystusa. Do tego potrzeba wielkości, raczej przyciąga to, co słabe i pokorne, ale pełne miłości. W przypowieści o ziarnku gorczycy (Mt 13,31-35) Chrystus wskazuje na jego niewielkie rozmiary, ale wyrasta z niego jarzyna jak wielkie drzewo, w którym gnieźdzą się ptaki. To jest schronienie dla ludzi często zagrożonych, skrzywdzonych, których pociąga nauka Chrystusa.

Dar Pobożności – współdziała z Darem Umiejętności, bo prawdziwie pobożny człowiek, realizujący obie tablice dekalogu: miłości do Boga i do człowieka, swoją postawą ewangelizuje. Bo gdy zabraknie jednej z nich – jest to chrześcijaństwo ułomne i może też odstręczać. Często, mieniąc się katolikami, oddajemy cześć Bogu tylko przez gesty zewnętrzne, rzekomo realizując pierwszą tablicę dekalogu, ale nie realizujemy drugiej tablicy, tzn. nie ma w nas miłości do bliźniego (w tym także do nieprzyjaciół). Wtedy ukazujemy fałszywy obraz chrześcijaństwa, bo przecież Bóg jest Miłością, a do miłości tęskni każde serce człowieka. Jeszcze gorzej jest, gdy okazujemy wyższość wobec ludzi niewierzących, czy wierzących inaczej. W buncie wobec takiego chrześcijaństwa odrzuca się Boga (rewolucja francuska, rosyjska - komunizm). Chcąc realizować szczęście człowieka bez Boga, zaspakaja się tylko jego potrzeby doczesne (które ciągle wzrastają) i w społeczeństwie wzrasta egoizm. Z Darem Pobożności wiąże się przypowieść o skarbie ukrytym w ziemi (Mt13, 44). Człowiek zakopuje się w swoim egoizmie. Skarbem dla niego są wartości materialne: pieniądze, pozycja społeczna, zdrowie itp. Chrystus jest tym, który go znajduje i oddaje wszystko (w Krzyżu), by go wykupić, by poznał prawdziwą wartość: Miłość Boga. Poznać ją można tylko przez miłość do człowieka.

Dar Bojaźni Bożej – jest to bojaźń Boga, by nie utracić żadnego ze swoich dzieci. To Miłość Boża, bezbronna, wysłana w postaci Syna, Jezusa Chrystusa, Bóg oddał wszystko, co miał najdroższego: swego Syna - na ratunek swych niewdzięcznych dzieci. Jezus Chrystus, stając się człowiekiem, swoim życiem, ukazywał nam Miłość Ojca, a swoją śmiercią na krzyżu odkupił nas, dał nam szansę życia w wiecznej szczęśliwości. Jak dar ten wiąże się z przypowieścią o kobiecie i zaczynie (Mt13, 33-35)? „Królestwo Niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasilo. Krzyż Jezusa Chrystusa jest tym zaczynem, który ożywia mąkę (słowo Boże ukazane jako martwe, zmielone ziarno) i może to dać chleb - pokarm dla świata głodnego Boga. Niewiastą jest Maryja, a trzy miary mąki, to trzy epoki: Boga Ojca, Syna i Ducha św. Niestety we wszystkich epokach ziarno słowa Bożego staje się martwą mąką. Jezus umierając na Krzyżu przekazuje Maryi narzędzie: Krzyż – czyn, który ma moc ożywić mąkę – martwe Słowo Boże, a Maryja ma powierzone zadanie: wytworzyć chleb – pokarm dla ludzkości głodnej Boga. Dla ratowania świata Bóg angażuje wszystkie Siły: Swego Syna, Ducha św., Maryję i Świętych – to ci, którzy przyjmą ofiarowane im Dary Ducha św.